

ger Sygekassens Medlemmer at søge disse faste Læger. Her ere Socialdemokraterne ikke saa liberale som Bønderne. En Gang imellem kan det dog hælde, at Bønderne i det praktiske Liv vise sig at være mere liberale, end de have Ord for, og end Socialdemokraterne have Råad til at være. Men dette Spørgsmaal kån man ikke afgøre med et Pennestrøg, thi det er sikkert, at ansætter man faste Læger, faar man en hel Stab af nye Embedsmænd, og naar man siger til den ubemidlede Befolkning: I have ikke noget at betale; de offentlige Kasser, Kommunekasser og Statskassen udrede, alt, blive Udgifterne til Lægehjælp sandelig ikke mindre, end de have været hidtil. Nylig er der sluttet en Overenskomst mellem Lægerne og Sygekasserne efter den Strid, der har været i længere Tid. Denne Strid er endt med et foreløbigt Forlig, men Lægerne, der ere meget forsigtige Mennesker, have reserveret sig en Passus i den Overenskomst, der nu er sluttet, som gaar ud paa, at saa snart der sker nogen Forandring i de bestaaende Forhold af en eller anden Art, er Kontrakten færdig med det samme.

Hvis dette Forslag gennemføres, vil det som sagt kræve langt større Udgifter til Lægehjælp og Medicin end hidtil, ikke at tale om, at Sygehüsbehandlingen vil blive langt mere omfattende end efter den nuværende Ordning. Den foreslaaede Ordning vil medføre, at vi ere nødtte til at opføre en hel Mængde nye Sygehüse. De Sygehüse, vi have, ville ikke kunne modtage det Antal af Patienter, der vil komme, naar dette Lovforslag gennemføres, og Forholdet bliver ordnet saa frit, som det her foreslaas. Af alle disse Grunde maa jeg modsætte mig det foreliggende Lovforslag. Jeg anbefaler, hvad jeg anbefalede i Gaar, at Lovgivningsmagten henvender sin Opmærksomhed paa at udvide de nuværende Sygekasser og paa at arbejde paa det bestaaende Grundlag. Vi ere komne ind i et sundt og godt Spor, og det forbyrser mig, at Socialdemokraterne ville rette et saadant Stød mod de nuværende Sygekasser, som dette Lovforslag tilsigter. At dette Forslag skulde kunne gennemføres, maa Socialdemokraterne vide er en Umulighed, naar alle Partier her i Tinget ere imod det. Men muligen er det bestemt til noget andet end til at blive Lov; det er muligt, at det er bestemt til at være et Agitationsmiddel. Til Foraaret skulle vi jo have Valg (*Winblad*: Hør!). Ja, det ærede Medlem, der tilhører det socialdemokratiske Parti, siger

„hør“. Jeg tør af dette „hør“ slutte, at jeg har Ret, naar jeg betragter dette Forslag som et Agitationsmiddel, som noget, der skal viftes med for Vælgerne, men jeg tror, at Vælgerne sunde Sans snart vil komme paa det rene med, at dette Forslag er for dyrt, og at det er for risikabelt at omstyrte en Institution, der har virket saa sundt, godt og kraftigt, som Sygekasseinstitutionen hidtil har virket.

Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at han var glad ved, at Medlemmer af de forskellige Grupper her i Tinget og ogsaa Indenrigsministeren havde udtalt sig for at ville fritage forskellige syge, der nu falde ind under Fattigvæsenet, fra, at den modtagne Hjælp skal have Fattighjælps Karakter. For saa vidt mente den ærede Ordfører, at dette Forslag dog har udrettet noget godt, gjort nogen Gavn. Ja, det forstaaer jeg meget vel, jeg har hørt noget saadant før. Det betyder altsaa, at naar jeg nu kommer med et Forslag i human Retning, eller der fra andre Grupper fremsættes Forslag i den af mig antydede Retning, sige Socialdemokraterne: Det er os, der have Æren, det var os, der ved at fremsætte Forslaget i Fjor drev Ministeriet og Folketingets Flertal til at komme ind paa disse humane Betragtninger. Men det behøver det ærede Medlem ikke at drive os til. Det viser den Lovgivning, vi have gennemført i de sidste 17—18 Aar. Det er en human Lovgivning, der har givet sig Udslag paa saa mange Felter, netop ogsaa med Hensyn til Behandlingen af Samfundets syge og fattige. Der er derfor ingen Anledning til yderligere i dette Øjeblik at beskæftige sig med det nuværende Forslag. Skal det være et Agitationsforslag, maa vi være forberedte paa at møde det overalt paa Valgtribunerne. Men vi have set værre Bjørne før, om jeg saa maa sige, værre Forslag før, og vi overvinde nok den Fare, som skulde afstedkommes ved at se dette Forslag som Agitationsmiddel.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*P. Knudsen*): Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister tog adskillig haardere fat paa Forslaget i Dag end den første Dag, han havde Ordet. Hvad det har at betyde, ved jeg ikke, men jeg gaar ud fra, at Forslaget bliver alligevel, som det er, og Udsigten til at faa det gennemført bliver ikke værre, fordi den højtærede Minister har taget lidt haardere paa det i Dag end tidligere.